

skulde begraves — han blev begravet i Land —, blev han lagt i en Trækasse og puttet i Jorden, uden at der blev sagt et eneste Ord.

Formanden: Det ærede Medlem kommer noget langt bort fra det, der foreligger til Behandling.

P. Andersen: Jeg vilde gerne motivere, hvilke Krav vi fra vor Side maa stille til Lovgivningsmagten, naar der skal være Tale om, at Lovgivningsmagten skal vise Sømandsstanden sin Anerkendelse.

Et Spørgsmaal, som trænger sig meget stærkt frem i disse Dage, er Spørgsmaalet om en nærmere faststat Arbejdstid. Jeg vil gerne spørge den højtærede Minister Stauning, om man snart fra Ministeriet Side kan vente Forslag om Indførelse af en 8 Timers Arbejdsdag for Søens Arbejdere. Jeg skal pege paa, at en saadan allerede for 6 Aar siden er gennemført i Australien. Ligeledes vil jeg gerne pege paa det mærkelige Forhold, at Søfolkene ikke ligesom andre Arbejdere her i Landet har en gratis Arbejdsanvisning. De er underkastede særlige Forhyringsforhold og maa betale en forholdsvis stor Afgift for at faa anvist Arbejde. Jeg formener, at dette Forhold maa kunne ordnes gennem den offentlige Arbejdsanvisning, lige saa vel som Forholdet er ordnet med Hensyn til vore andre Arbejdere.

Men først og sidst maa vi fra vor Side udtale Ønsket om, at Søloven ophæves og erstattes af en Beskyttelseslov for Søens Arbejdere, at ganske særlig de nuværende meningsløse Straffebestemmelser, som Officererne....

Formanden: Det ærede Medlem bliver ved at tale om Ting, der ligger ganske udenfor den foreliggende Sag.

P. Andersen: Hvis det offentlige skal vise Sømandsstanden sin Anerkendelse, mener jeg, at det først og fremmest maa ske ved, at man stiller Sømændene paa lige Fod med andre Borgere her i Landet, og det er ikke andet, jeg ønsker at udtale ved denne Lejlighed. Det er ud fra en saadan Betragtning, jeg gerne vil fore-

spørge den højtærede Handelsminister, om vi ikke meget snart maatte kunne vente fra Ministeriet et Forslag om en ny Sølov. Jeg kunde sige mange Ting om den Maade, hvorpaa Sømændene idømmes Mulkter, men jeg skal efter Formandens gentagne Paalæg fuldstændig gaa bort fra en Motivering af hele denne Sag og kun anmode den højtærede Handelsminister om at besvare det Spørgsmaal, om der vil blive forelagt Forslag til en snarlig Revision af Søloven, som blandt andet ogsaa skulde indeholde en Bemandingsskala, hvilket man fra Mandskabet og Officererne i høj Grad ønsker.

Der blev under Finanslovsdebatten i 1917 af en af mine Partifæller, som ikke længere er Medlem af dette Ting, rettet en Forespørgsel til Handelsministeren angaaende en Revision af Søloven. Ministeren henviste til, at der havde siddet en Kommission siden 1910, som havde haft dette Spørgsmaal til Behandling, og at denne Kommission i 1914 efter Henstilling fra Sømændenes Organisationer havde indstillet sit Arbejde, men Ministeren tilføjede, at han uafhængigt heraf agtede snart at forelægge Forslag til Lov om Skibes Udrustning og Forsyning med Redningsmidler i Henhold til en Konvention, der kort før Krigen afsluttedes i London. Jeg vil kun bemærke, at naar Sømændenes Organisationer ønskede Behandlingen af dette Spørgsmaal indstillet i Kommissionen, var det, fordi man havde Indtrykket af, at den Kurs, man styrede i denne Kommission, ikke vilde føre til et for den almindelige Sømand gavnligt Resultat, hvorfor man ønskede Spørgsmaalet udskudt foreløbig. Angaaende det sidste Spørgsmaal, det Lovforslag, som blev stillet i Udsigt af Ministeren, vil jeg gerne sige, at med Hensyn til Spørgsmaalet om Skibes Sødygtighed kan det vist være betimeligt at tage under Overvejelse, om Tilsynsmanden udfører sit Arbejde saaledes, at det i alle Maader er tilfredsstillende. Man mener blandt Sømændene og Officererne, at Arbejdet vilde blive mere betryggende gjort, hvis Tilsynet blev udført af Repræsentanter for Sømændene og Officererne, som valgtes af deres Organisationer og stod til Ansvar overfor dem. Endvidere er ogsaa Spørgsmaalet om Tilsynet med Redningsbaade ret bræn-